

ת"פ 31128/05/16 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד אייל חאזי

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 31128-05-16 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ'
חאזי

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: פרקליטות מחוז צפון- פלילי

המאשימה

נגד

אייל חאזי

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו את העבירות הבאות:

זיוף - עבירה לפי סעיף 418 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

קבלת דבר בתחבולה (ריבוי עבירות) - לפי סעיף 416 לחוק העונשין.

שימוש במסמך מזויף על מנת לקבל דבר במרמה - לפי סעיף 420 אמצע לחוק העונשין.

ניסיון קבלת דבר במרמה - לפי סעיף 415 רישא + סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום, הנאשם למד סמסטר אחד, במהלך שנת 2005, בתחום הדרכת טיולים במכללת אוהלו בקצרין אך מעולם לא השלים את התואר ולא הוסמך לעסוק בהדרכת טיולים.

בין השנים 2010-2015, התפרנס הנאשם מהדרכת טיולים, והועסק, בין היתר, על ידי חברת צוקי יעלים והחברה להגנת הטבע, לאחר שהבינו מהתנהלותו, כך על פי כתב האישום, כי הוא מדריך טיולים מוסמך.

במהלך שנת 2014, זייף הנאשם החלטה שיפוטית של בית המשפט המחוזי בנצרת, הקובעת, בין היתר, כך:

עמוד 1

"למבקש תונפק תעודה המעידה על הסמכתו ומאשרת לו להדריך בפועל בהתאם לחוקים והתקנות החלים על מדריך טיולים במדינת ישראל. המבקש יכול לעסוק בהדרכת טיולים ... וזאת בהסתמך על תעודה שהוצגה בפני בית המשפט ...". את ההחלטה המזויפת העביר הנאשם לנציג חברת "שביל בצד" על מנת שימשיך להעסיקו בתחום בו לא הוסמך מעולם.

2. ביום 8/9/16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן למתכונתו שפורטה לעיל, והנאשם הודה במיוחס לו. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהרשעתו והמאשימה ביקשה כי יורשע.

בהתאם לכלל לפיו נאשמים בגירים שנקבעה אשמתם יורשעו בדין, הרשעתי את הנאשם וקבעתי כי יוגש בעניינו תסקיר שרות המבחן שמסקנותיו לא יחייבו את הצדדים ואשר יבחן גם את שאלת ביטול הרשעתו. עוד הוסכם כי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים".

תסקיר שרות המבחן

3. על פי התסקיר מיום 5/2/17, הנאשם בן 49, נשוי ולו 4 ילדים. אשתו עובדת כמורה לחינוך מיוחד ובנו הבכור משרת בצה"ל.

הנאשם שיתף כי נולד לפני שהוריו התחתנו ואביו הכיר בו בגיל שנה בערך.

הנאשם מסר כי אביו היה אלוהוליסט ונקט באלימות כלפיו וכלפיו אמו. הוריו נפרדו כשהיה בן 13 והוא שולב בפנימייה צבאית בעכו מאחר ואמו התקשתה לגדלו.

עוד מסר הנאשם כי סיים 12 שנות לימוד והשלים תעודת בגרות מלאה לאחר שחרורו מהצבא, הנאשם ציין כי הוא אובחן כילד היפראקטיבי והתקשה בלימודיו, אך היה אהוב על מוריו וחבריו ללימודים.

הנאשם התגייס לצה"ל ושירת 4 שנים ביחידת מודיעין מיוחדת, ולאחר שחרורו עבד בעבודות מזדמנות.

במשך שנים עבד הנאשם כרכז נוער ביישובי הגולן, לאחר מכן במועצה האזורית גולן אך נאלץ לעזוב מאחר ואין ברשותו תואר אקדמי, בהמשך עבד כרכז נוער בקיבוץ עין זיוון ועבד במקביל בחקלאות. הנאשם ציין כי בשנת 2005 למד שנה אחת כמדריך טיולים במערכת החינוך אך לא השלים את לימודיו. לאחר מכן הועסק בחברה להדרכת טיולים ובהמשך בחברת נוספות. בשנה האחרונה הוא מועסק כ"פריילנסר" בחברה להגנת הטבע כמנהל לוגיסטי של טיולים מטעם החברה.

הנאשם הציג בפני שרות המבחן המלצות אודות תפקודו כמדריך טיולים, המלצות ממעסיקיו והמלצות אודות התנדבותו בשנים האחרונות.

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי, ובהתייחסו לעבירה - טען כי צורף על ידי חבר לחברה להדרכת טיולים על סמך העובדה כי למד שנה בקורס להדרכת טיולים ולא נדרש להציג תעודת מדריך טיולים, וכשעבר לחברת טיולים אחרת, נדרש ממנו מסמך כאמור, אך מאחר ולא היה לו מסמך כזה הוא זייף את המסמך

המשפטי.

הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה, וטען כי ראה בהמשך עיסוקו כמדריך טיולים פתרון לשיפור מצבה הכלכלי של משפחתו, לאחר שצבר חובות בהוצאה לפועל.

הנאשם ביטא חשש מהותרת הרשעתו על כנה וציין כי נמנע ממנו להשתתף בקורס הדרכת טיולים בשל ההליך הפלילי המתנהל, הוא אף טען כי במידה ויורשע תופסק העסקתו בחברה להגנת הטבע.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כאדם מוכשר, בעל יכולות בינאישיות ומיומנויות תקשורת גבוהות, ללא מאפיינים עברייניים או אנטי סוציאליים מושרשים אך גילה אצלו גם דפוסים של הסתרה, תחכום וזיוף. שרות המבחן הציע לנאשם להשתתף בטיפול קבוצתי, והנאשם הסכים לכך תוך שהצליח לזהות את צרכיו הטיפוליים.

עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשם מודע לחומרת מעשיו ולתוצאותיהם, וכי ההליך הפלילי היווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

שרות המבחן העריך כי גורמי הסיכוי לשיקום עולים על גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו.

שרות המבחן המליץ להעדיף את הפן השיקומי בעניינו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 220 שעות, וצו מבחן לתקופה של 18 חודשים, בנוסף המליץ שרות המבחן לשקול לבטל את הרשעתו.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 8/2/17 טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

נטען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6 חודשי מאסר שיכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וביקש להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס. בנוסף, ביקש ב"כ הנאשם להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקשה לבטל את הרשעתו של הנאשם, תוך שהפנתה לאמור בתסקיר שרות המבחן ולנסיבות חייו הקשות. נטען כי זיוף המסמך נעשה על רקע מצוקה כלכלית ועל מנת שיוכל להמשיך ולעסוק בהדרכת טיולים. ב"כ הנאשם טענה כי הרשעת הנאשם תפגע בשיקומו והוא לא יוכל להשלים את לימודיו כמדריך טיולים. עוד נטען כי על אף חומרת העבירות, לא נגרם כל נזק לציבור או נזק לקורבן ספציפי.

ב"כ הנאשם טענה כי גם אם המתחם לו טענה המאשימה הוא הנכון, על בית המשפט לסטות ממנו למען שיקום הנאשם, והוסיפה כי הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שרות תגרום נזק קשה לנאשם ולמשפחתו.

ב"כ הנאשם ביקשה לקבל את המלצת שרות המבחן ולא התנגדה להגדלת היקף שעות השל"צ או להארכת תקופת המבחן, לחלופין, במידה ובית המשפט יותיר את ההרשעה על כנה ביקשה להטיל עליו, מאסר על תנאי, של"צ וצו מבחן ללא רכיב של מאסר בעבודות שרות.

6. דברי הנאשם

הנאשם הודה כי עשה טעות חמורה והביע רצון להמשיך ולשקם את עצמו.

הנאשם טען כי הטלת מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות תפגע בו וביכולתו לפרנס את משפחתו. הנאשם הוסיף כי איננו עבריין וציין כי חינוך מאות בני נוער וגידל ארבעה בנים למופת. הנאשם חזר על הכרתו בחומרת מעשיו והביע צער עליהם.

שאלת ההרשעה

7. הכלל בהליך הפלילי הנו כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הנה חריג לכלל, המוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

8. הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**. שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

ברע"פ 1439/13 **אליהו קשת נגד מדינת ישראל**, חזר בית המשפט העליון על ההלכה שנקבעה בהלכת כתב.

"כפי שכבר קבעתי במקום אחר, הכללים בסוגיית ההימנעות מהרשעה הותוו על-ידי בית-משפט זה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 341-342 (1997), בו נקבע, כי הימנעות מהרשעה תתאפשר בהתקיימם של שני תנאים מצטברים: ראשית, על עצם ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם; ושנית, סוג העבירה המיוחסת לנאשם, מאפשרת להימנע, בנסיבות המקרה, מהרשעה, וזאת, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים..."

9. אם כן, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים

ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעת מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

10. שקלתי את נסיבותיו של כתב האישום המתוקן, ומצאתי כי לא ניתן לבטל את הרשעתו של הנאשם בגין העבירות שביצע. גם לאחר שלקחתי בחשבון את נתוניו של הנאשם, אשר הנם חיוביים ביסודם, ולמרות טענותיו לגבי פגיעתה האפשרית של הרשעה בעתידו - סבורני כי ביטול ההרשעה לא יהלום את חומרת העבירות.

11. מדובר בעבירות מתמשכות של מצג בדוי ושקרי, אשר הנאשם הציג לסובביו.

הנאשם עסק במשך שנים בהדרכת טיולים תוך שגרם למעסיקיו להבין כי הוא מוסמך לעסוק בהדרכת טיולים, וזאת בכזב, ובמהלך כל אותה תקופה מעל באמון מעסיקיו עד שהתגלו מעשיו.

ההתנהגות פוגעת באמון הציבור, במקרה זה ציבור המטיילים שאותם הדריך הנאשם. ב"כ המאשימה טען כי בהתחזות למדריך מוסמך, ללא הסמכה אמיתית, קיים גם אלמנט של סיכון המטיילים, שכן הדרכה מוסמכת של מטיילים, כוללת גם יכולת להבטיח את ביטחונם, והנאשם נעדר בפועל הסמכה מסוג זה.

אף על פי שהגיוני להניח כי הסמכה מקצועית בהדרכת טיולים כוללת גם רכיבים שעניינם בטחון הקהל המטייל, לא מצאתי כי יש לעניין זה משקל מרכזי. בניגוד למקרים אחרים, שעניינם נאשמים שהתחזו לבעלי מקצוע שמטבעם משפיעים על בריאותם ובריאותם של ציבור הלקוחות, כגון רופאים, נראה כי כאן היעדר ההסמכה בפועל לא פוגע ישירות בבריאותם או בביטחונם של המטיילים. לעומת זאת, מי שלא מוסמך להדרכה, חזקה כי לא ייתן למטיילים תמורה נאותה במישורים של ידע, ארגון ואיכות בילוי.

מטייל, הבוחר לטייל במסגרת מוסדרת, הכוללת הדרכה מקצועית, מצפה לקבל שרות זה מאדם מוסמך, ולא מידי מתחזה שאיננו מוסמך.

הערכים שנפגעים בשל ההתחזות למדריך טיולים מוסמך, הנם זכותו של הציבור לקבלת שרות הולם בתמורה לתשלום, והזכות ליהנות ולהיתרם ממידע ומהשכלה של אחר. בנוסף הנאשם פגע במערכות אמון רחבות בשוק המסחר, באמון צרכנים מול נותני שרות, וכן במערכות מסחריות ותעסוקתיות, שבהן יש ערך להשכלה ולהסמכה מקצועית.

הנאשם פגע גם באמונם של מעסיקיו, אשר סברו כי הם מעסיקים מדריך מוסמך, ולפיכך הציגו, על לא עוול בכפם, ובאשמת הנאשם, מצג שווא ללקוחותיהם ולציבור המטיילים.

הנאשם הפר כללים חברתיים ומקצועיים שעניינם הגינות מקצועית ואישית.

הנאשם פגע גם בציבור מדריכי הטיולים, ובאופן רחב במערכות ההסמכה המקצועיים, שנפגעים מהסתננות כוזבת של מי שאיננו מוסמך לשורות המקצוע.

כל שנאמר עד כה, טרם לקח בחשבון את העבירה החמורה, שעניינה זיוף פרוטוקול של בית משפט, עבירה שהנאשם ביצע רק בשנת 2014, לאחר ששנים הדריך טיולים על בסיס מצג שווא שהוא מדריך מוסמך.

מדובר בעליית מדרגה, ובעבירה שבוצעה בתעוזה.

זיוף מסמך שיפוטי של פרוטוקול בית המשפט המחוזי, שבו רכיב הצהרתי כוזב על כך שהנאשם זכאי לתעודת מדריך, הנה עבירה הנגועה בפליליות גבוהה, המצביעה על ליקוי מוסרי והמאופיינת בתכנון.

עבירה זו פוגעת בערכים חברתיים נוספים על אלה שנפגעו במצג השווא, שעניינם שלטון החוק והאמון של הציבור במסמכים משפטיים ובמערכת המשפט באופן כללי.

נראה כי הנאשם, שנדרש, לאחר שכבר שנים פעל בתרמית כמדריך מוסמך, להציג מסמך לגבי הכשרתו, החליט לעשות מעשה, כדי לא לאבד את המעמד ואת מקורות הפרנסה אליהם הורגל, הכין וזייף את הפרוטוקול.

אין לראות בנסיבות אלה הסבר או הצדקה למעשה הזיוף.

אותה נקודת צומת, בה הנאשם נדרש להציג תעודה או ראייה, הייתה נקודה שבה הנאשם יכול היה וצריך היה "לרדת מהעץ", ולכל הפחות להימנע מהסלמת מצג הכזב שלו. תחת זאת הנאשם ביצע בשלב זה את החמורה שבעבירות בהן הורשע.

מצאתי לפיכך כי ריבוי העבירות, חומרתן, המסלימה לשיא בעבירת הזיוף, הימשכותן על פני זמן משמעותי, והפגיעה המשמעותית בערכים חברתיים שונים - כל אלה שוללים ביטול הרשעה במקרה זה.

11. פגיעה קונקרטי בנאשם - קביעתי, לפיה ביטול ההרשעה אינו נכון במקרה זה, לא הייתה משתנה, גם אילו היה מוכח נזק ממשי לנאשם בגין הרשעתו. במקרה זה מצאתי כי אין לשלול שלהרשעה עלולה להיות השלכה על עתידו של הנאשם, ואולם לא הוכח נזק ישיר וממשי מהרשעה דווקא.

בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, עליו לשכנע את בית המשפט כי הנזק שייגרם לו אם יורשע הוא חמור ובלתי מידתי והוא ועולה על הנזק שייגרם לאינטרס הציבורי בהימנעות מהרשעתה.

על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם לו נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל:

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

נטען כי הרשעתו של הנאשם תפגע קשות בשיקומו שכן הוא לא יוכל להשלים את לימודיו כמדריך טיולים למערכת החינוך, שכן אחד מתנאי הקבלה הוא העדר רישום פלילי.

מצאתי שמדובר בטענה שנגועה במידה מסויימת באבסורד, לנוכח השאיפה להתקבל לשורותיו של אותו מקצוע, אשר בו הנאשם פגע במעשיו.

עיינתי במסמך שצירפה ב"כ הנאשם, עליו הכותרת "קורס מדריכי טיולים למערכת החינוך/ תו תקן", ולא שוכנעתי ממנו לבטל את ההרשעה.

מצאתי כי ככל הנראה קבלת רישיון להדרכה, כמו גם המשך המשרה בחברה להגנת הטבע, תלויים בשיקול דעתם של גורמי המקצוע, וכי אין מדובר בפיטורים אוטומטיים עקב הרשעה. כך או אחרת, נסיבותיו של כתב האישום שוללים ביטול ההרשעה.

לאור האמור לעיל, הרשעת הנאשם נותרת על כנה.

מתחם הענישה

12. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע העבירות ונסיבות ביצוען פורטו לעיל, אעבור איפוא לבחון את מדיניות הענישה, לקביעת מתחם העונש ההולם.

13. בטרם אמשיך בדיון אציין כי הצדדים לא התייחסו לשאלה אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים לצורך קביעת מתחמי הענישה. לאחר ששקלתי את נסיבות האירוע הגעתי לכלל מסקנה כי יש להתייחס למכלול המעשים כאירוע אחד שנועדו להגשמת מטרה פלילית אחת.

14. נסיבות ביצוען של העבירות, ופגיעתן בערכים המוגנים, נדונו בהרחבה לעיל, בדיון בדבר שאלת ההרשעה בדיון. כפי שצוין, מדובר בעבירות שנעשו על פני תקופה ממושכת, אם כי תקופה זו מאופיינת בסטטיות, שכן הנאשם נהנה באופן סביל מהמצג שיצר בהתחזותו למדריך מוסמך. בשלב מסוים, נעשתה הסלמה חריפה, בכך שהנאשם זייף את פרוטוקול בית המשפט, הציג בפני מעסיקיו החדשים, והמשיך את מצג ההתחזות לאורך תקופה נוספת. מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים, שנגרמה ממעשים הנגועים בפליליות.

עיון בפסיקה של הערכאות השונות מעלה כי ניתנה ענישה מגוונת, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, שהתחילה ממאסר על תנאי ועד לעונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. עיון באותה פסיקה מלמד על מדיניות הענישה הנוהגת, ועל החומרה שבתי המשפט ראו בעבירות הזיוף והרמייה.

ראו לדוגמא את האמור בע"פ 4980/07 אלון כהן נגד מדינת ישראל (4.11.10):

"אף אילו היה המערער מבצע עבירה אחת של זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה - כפי שהודה שעשה בקשר עם הנטען בכתב האישום הנוסף - די היה בכך כדי להצדיק את השמתו מאחורי סורג וברית. במקרה דנן, ריבוי עבירות מסוג זה, מצדיק השה של עונש מאסר משמעותי.."

א. רע"פ 262/14 מוחמד נאשף נגד מדינת ישראל (22.01.14), המבקש, בעל עבר פלילי רלוונטי, הודה והורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף על מנת לקבל דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף. המבקש הציג את עצמו בין חודש דצמבר 2008 ועד לחודש פברואר 2009 כרופא או כבעל קשרים ומהלכים בתמרת השלטון הישראלי והפלשתיני ובשגרירויות יפן ולטביה בישראל, כשברשותו מסמכים כוזבים ומזוייפים. המבקש קיבל במרמה כספים בסכום כולל של כ-100,000 ₪. בית המשפט גזר עליו 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 3402/15 גזאלה גזיר נגד מדינת ישראל (08.06.15), המבקשות הודו והורשעו בעבירות שימוש במסמך מזויף, ניסיון לקבלת דבר במרמה, והמבקשת 2 בלבד, בעבירת זיוף מסמך. המבקשת 2 הפיקה מסמך הנחזה להיות "אישור דרגת שכר" בכוונה לקבל שכר גבוה ומסרה אותו למנהל בית הספר בו לימדה, בהמשך הפיקה המבקשת 2 מסמך דומה לאחרות והן בתורן מסרו אותו למנהל בית הספר. בנוסף, במהלך שנת 2010 פנתה הנאשמת 3 למבקשת 1 וביקשה שתפיק עבודה "אישור דרגת שכר", המבקשת 1 שלחה לנאשמת 3 את המסמך המזויף וזו שינתה את הפרטים לפרטיה האישיים ומסרה אותו למנהל בית הספר בו לימדה. בית המשפט גזר על כל אחת מהן חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס.

ג. רע"פ 4692/15 מאיר אליהו נגד מדינת ישראל (15.07.15), המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות זיוף בכוונה לקבל דבר, ניסיון לקבלת דבר במרמה, ושימוש במסמך מזויף. המבקש זייף בעצמו או באמצעות אחר מסמך הנחזה להיות רישיון נהיגה זמני שבאמצעותו ניסה לקבל רישיון נהיגה. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ד. רע"פ 2167/15 **שלמה מזרחי נגד מדינת ישראל (10.05.15)**, המבקש הודה והורשע בעבירות זיוף, ושימוש במסמך מזויף. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ה. עפ"ג (חיפה) 9046-09-15 **דניס אגבריה נגד מדינת ישראל (19.11.15)**, המערער הודתה והורשעה בעבירות גניבה בידי מורשה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) ושימוש במסמך מזויף (ריבוי עבירות). בית המשפט גזר עליה 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס וצו מבחן. הערעור נגד ההחלטה להרשיעה נדחה על ידי בית המשפט המחוזי.

ו. ע"פ (נצרת) 53715-07-12 **ניעמה אבו סינה נגד מדינת ישראל (4.12.12)**, המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות ניסיון לקבלת דבר במרמה, זיוף בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף על מנת לקבל דבר במרמה. המערער זיף רישיון נהיגה זמני שלא היה ניתן לחדשו עקב קנסות שלא שולמו, נתפס כשהוא נוהג והציג בפני השוטרים את הרישיון המזויף. בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה. בית המשפט המחוזי ביטל את פסילת רישיון הנהיגה, הנמיק מסכום הקנס והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ז. ת"פ (רמלה) 59194-01-14 **מדינת ישראל נגד אלכסנדר אטקין (05.02.15)**, הנאשם הודה והורשע בתי עבירות של זיוף מסמך ושימוש בו ובהפרת הוראה חוקית. על הנאשם הוטל צו עיכוב יציאה מהארץ עד שיסדיר את חובותיו להוצאה לפועל. הנאשם זיף אישורי יציאה וכניסה למדינת ישראל הנחזים להיות אישורי מעבר ביומטריים מקוריים. והוא יצא ונכנס לארץ באמצעותם. בית המשפט גזר עליו חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס.

ח. ת"פ (נצרת) 13231-05-12 **מדינת ישראל נגד דוד ביטון (17.04.13)**, אליו הפנה ב"כ המאשימה. הנאשם הודה והורשע בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, זיוף בכוונה לקבל דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף על מנת לקבל דבר במרמה וקבלת דבר במרמה. הנאשם זיף מסמך רפואי שהונפק בבית החולים רמב"ם וחתם עליו בשמה של הרופאה. הנאשם העביר את המסמך לבא כוחו על מנת לבטל דיון הוכחות שהיה קבוע בבית המשפט לענייני משפחה והדיון אכן בוטל. הנאשם זיף מסמך רפואי נוסף. בית המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס ושל"צ בהיקף של 300 שעות.

16. ב"כ הנאשם הפנתה אף היא את בית המשפט לשני תיקים פליימס בהן העדיפו בתי המשפט את הפן השיקומי - ת"פ 394/97 **מדינת ישראל נגד אלישיר הנקין**, שם נמנע בית המשפט מהרשעתו של

נאשם בגין גניבת 600 דברי דואר. ואת ע"פ 9090/00 בעז שניידרמן נגד מדינת ישראל, בו המערער ושותף נוסף חברו יחד לביצוע שוד, ובית המשפט העליון ביטל את הרשעתו.

עיינתי בפסקי הדין, המאופיינים במשקל מכריע שניתן לנסיבות האישיות של הנאשמים, ולא מצאתי השלכה מהם לענייננו, בו נבחנים, כבכל מקרה, הנתונים האינדיבידואליים.

17. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם, לכלל המעשים, שהחמור בהם הנו זיוף פרוטוקול בית משפט ושימוש בו, נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

18. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם בן 49, נשוי ואב לארבעה ילדים, נעדר הרשעות וזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים. הנאשם הודה בביצוע העבירות וחסך מזמנו של בית המשפט, קיבל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה כנים על מעורבותו בהם.

נטען כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע מצוקה כלכלית ממנה סבל בשל חובות רבים שצבר בהוצאה לפועל.

ב"כ הנאשם הגישה אסופת המלצות בעניינו ששיבחו את עבודתו של הנאשם, את אופיו ואת כישוריו המקצועיים והחברתיים.

כפי שקבעתי, חומרת המעשים מחייבת להשקפתי, הטלת מאסר בפועל.

על אף המלצתו של שרות המבחן, לא שוכנעתי כי קיימת הצדקה לסגת ולחרוג לקולא ממתחם הענישה. המסלול הטיפולי שהוצע לא מתאים להחליף, בנסיבות ביצועה של מרמה מורכבת יחסית, לאורך שנים, את הרכיב העונשי של מאסר בפועל. עונש שייעדר ממנו רכיב מאסר, יהיה במקרה זה בלתי הולם. יחד עם זאת, לנוכח נתוניו החיוביים של הנאשם, ולאור המלצתו המיטיבה של שרות המבחן, החלטתי לגזור את עונשו של הנאשם בתחתיתו של המתחם שנקבע.

סוף דבר

19. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. חודשיים מאסר בפועל. המאסר ירוצה בעבודות שרות במשטרת קצרין, החל מיום 25/5/17.
- הנאשם מזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות, והממונים עליו במקום ריצוי העונש, שאם לא כן, עלול הדבר להוביל, על פי הוראות הדין, להמרת העונש למאסר בבית הכלא.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע.
- ג. קנס על סך 2,000 ₪ - ישולם בארבעה תשלומים שווים, החל מיום 1/9/17, ובכל ראשון לחודש בחודשים העוקבים.
- ד. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪ להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מהיום מלעבור על כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ז, 09 אפריל 2017, בנוכחות הצדדים.

עו"ד דנה שביט:

הנאשם התקבל בסופו של דבר ללימודי הדרכת טיולים. הקורס נמשך חודשיים ומתחיל ביום 23.7.17 עד 23.9.17.

הנאשם מבקש לדחות את מועד ריצוי עבודות השירות, על מנת שיוכל לעבוד עד אז ולהשתכר את שכר הלימוד.

בנוסף, אבקש לאפשר לנאשם לעבוד 6 שעות במקום 8 שעות, על פי סעיף 51(ב) לחוק העונשין, בהתחשב בגילו והעובדה שהוא המפרנס היחיד של המשפחה, עבודות שירות יאלצו אותו להפסיק את מקום עבודתו הנוכחי ולחפש מקום עבודה אחר בשעות אחר הצהריים ובהתחשב במועד תחילת הלימודים, אבקש לאפשר כי יום העבודה יהיה 6 שעות ולא 8 שעות.

באשר לקנס, נבקש לחלקו ל-10 תשלומים בהתחשב בנסיבות הכלכליות הנוכחיות וכן בהתחשב בעובדה שהוא יצטרך לעזוב את מקום עבודתו הנוכחי.

עו"ד נורית הדס:

מועד עבודות השירות הוא למעשה יותר מ-45 יום מהיום, קבוע ליום 25.5.17. בנסיבות אלה, ככל שחברתי רוצה להגיש ערעור, יש לה שהות מספקת לכך.

עבודות השירות הן למשך חודשיים ואמורות להסתיים עד שהוא יחל את לימודיו, כמו כן הוא יכול לבקש לפרוש את עבודות השירות.

לגבי קיצור יום העבודה - אני סבורה שהנסיבות כאן אינן חריגות מנסיבותיו של כל נאשם אחר ואני מתנגדת לכך.

באשר לפרישת הקנס ל-10 תשלומים - שוב יש כאן הקלה משמעותית. מטרת הקנס היא ענישה שיש לה היבט כלכלי, פרישה לתשלומים רבים הופכת את זה למעשה לעונש קל יותר.

החלטה משלימה

1. ככל שהדבר נוגע למועד תחילת עבודות השירות - **הנאשם יתחיל בריצוי העונש ביום 22.5.17**, יומיים מוקדם מהמועד שנקבע קודם, על מנת שסיים את ריצוי העונש לפני מועד פתיחת הקורס אליו נרשם לדבריו. באופן זה נותר זמן לשקילת ערעור, ובנוסף לא יסוכל הרישום לקורס.

2. באשר לבקשתו של הנאשם לקיצור שעות עבודה - אני רואה הצדקה להיעתר לבקשה זו, משלא מצאתי נסיבות חריגות, ולנוכח העונש הקצר שהוטל, והבקשה בעניין זה נדחית.

אין בהחלטה זו כדי לחסום את דרכו של הנאשם לפנות ישירות לממונה על עבודות השירות, אשר לו נתונה סמכות מקבילה להחלטה בבקשות מסוג זה.

3. בניגוד להחלטתי לעיל, הקנס ישולם ב-10 תשלומים כמבוקש (תחת חמשת התשלומים), תשלום ראשון - במועד שנקבע לעיל.

המזכירות תעביר את גזר הדין לידיעת הממונה על עבודות השרות

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ז, 09/04/2017 במעמד הנוכחים.

רות שפילברג כהן , שופטת